

Léka Géza

Istvánmezei manzárd

Dzsó,
öreg Dzsó, ha tudnád,
én úgy ülök itt magamban,
ahogy egykor Léka nagyanyám
a bánrévei ház lépcsőjén,

nyolcvanévesen,
elkínzott, lemondó arccal,
rá se hederítve, hogy
Kiss Jancsinak röhög a vakbele,
míg őt fényképezi,

vagy ahogy hanyatló apám
az ablakunk alatt, a Diósárok úton,
mintha odainthetnék én is
bárkinek, ahogy ő tette,
tehetette még,

főlkaphatnám a fejem
valamire, bármire, de itt csak
gyerek rí, kutya vonít évtizede az
anonim ajtók mögött,
azt se tudni, melyik honnan,

én meg veletek
időzőm naphosszat, szobám
sarkában ti néztek vissza a falról,
ahol pillantásra indulnak,
peregnek a filmek,

s míg azon tűnődöm, vajon
mifélek, kifélek vagyunk mi, Lékák,
rám tör a kétség: mintha,
mintha nem is tudnék már
máshogy ülni.

LÉKA GÉZA (1957) Budapesten élő költő, író, a *Hitel* szerkesztője. Utóbbi kötete: *Árva ragyogás* (Hitel Könyvműhely, 2016).

Online túra

Dzsó,
öreg Dzsó, ha tudnád,
ma, 16 óra 32 perckor
- ötven év után -
itt vagyok a bánrévei
templom toronyában
Szlezák László három
harangját megzúgatni.

A youtube-os vonattal
jöttem Ózdról a hóban,
Dave Brubeckkel és
a *Take five*-vel, mint
valami bohém fazon
a világ másik feléről,
megállva Várkonyon,
Németinél, a Sajónál.

De érkeztem én vad,
piros mozdonyon is
Jesenské-Feled felől
a fülledt kánikulában,
ám az is belegázolt
a gyanútlan kondába,
disznóvér fröccsent,
csattant az ablakon

(mint *akkor*, midőn
porral elegyes, puha
labdacsokban gurult
a lábam elé, azóta is
álmodom vele, hogy
ellepi az óriási tarlót,
nagyanyám hajnalig
jár-kele az udvaron).

Klikkelek a bolt elé,
a huszonötös főútra,
ha járna a rozsnýói
busz, ma utolérném,
Bükkszenterzsébet,
Szabadság út 342 –
suttogom a címedet,
s nekivágok gyalog,

a bal egérgombbal.

Baksai József: Hitetlenség (olaj, vászon, 20x20 cm, 2021)

